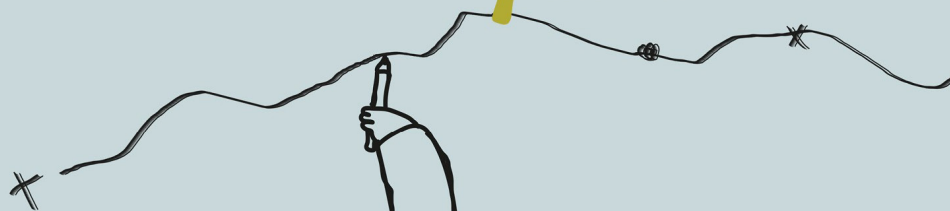

Δημήτρης Μπότσης

ΕΙΡΑΒΤΕ

ΤΟ ΣΥΝΘΑΟ
ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ ΜΑΣ

FYLATOS PUBLISHING®

Copyright για την ελληνική έκδοση
Δημήτρης Μπότης
© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing, Θεσσαλονίκη 2022

Συγγραφέας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΤΗΣ

Επιμέλεια: © Fylatos Publishing
Γραφιστική επιμέλεια: Χρύσα Γκανούδη © Fylatos Publishing

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση τμήματος του παρόντος έργου για λόγους σχολιασμού ή κριτικής. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση περιορισμένων τμημάτων για επιστημονικούς λόγους, με υποχρεωτική αναγραφή του τίτλου του έργου, των συγγραφέων, του εκδότη, της σελίδας που αναδημοσιεύεται και της ημερομηνίας έκδοσης. Απαγορεύεται οποιαδήποτε διασκευή, μετάφραση και εκμετάλλευση, χωρίς αναφορά στους συντελεστές του βιβλίου και γραπτή άδεια του εκδότη και των συγγραφέων σύμφωνα με τον νόμο.

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing
e-mail. contact@fylatos.com
web: www.fylatos.com

ISBN: 978-960-658-152-6

Δημήτρης Μπότης

ΕΙΡΑΒΤΕ
ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ
ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ ΜΑΣ

Εκδόσεις Φυλάτος
Fylatos Publishing
MMXXII

*Αφιερωμένο στους γονείς μου.
Είναι το ελάχιστο ευχαριστώ για όλα όσα μου έχουν προσφέρει.
Στην αδελφή μου.
Στον αδερφό μου για τη δύναμη της ψυχής του.
Στον κύριο Γιάννη. Τον άστεγο που μου διηγήθηκε
την ιστορία της ζωής του.
Στον κύριο Κώστα και στην κυρία Ελένη. Ένα υπέροχο ζευγάρι
που τους ενώνει μια αγνή, ρομαντική, βαθιά
κι ανιδιοτελής μορφή αγάπης.
Στη μικρή μου ανιψιά. Την Ελένη. Που όταν τη βλέπω θυμάμαι τη
γιαγιά της. Τον άνθρωπο που μου δίδαξε τις αρετές της ευγένειας,
της καλοσύνης, της συναίσθησης.
Και τέλος, σε όλους εσάς τους αναγνώστες αυτού του βιβλίου.
Ελπίζω να σας αγγίξουν οι λέξεις και τα νοήματά του.*

Πρόλογος

Τις προάλλες περιφερόμουν σε μια λεωφόρο. Καθώς βάδιζα, παρατήρησα έναν άστεγο στην άκρη ενός πεζοδρομίου. Όλοι περνούσαν από δίπλα του, χωρίς να του δίνουν σημασία. Τον πλησί-ασα. Έβγαλα χρήματα απ' την τσέπη μου κι αντί να του τ' αφήσω σ' εκείνο το πλαστικό ποτηράκι που 'χε μπροστά του προτίμησα να του τα δώσω στα χέρια του. Ξαφνιάστηκε. Του τα προσέφε-ρα. Όμως, απ' τον τρόπο που με κοίταξε κατάλαβα πως αυτή η κίνηση δεν ήταν αρκετή. Κι έτσι κάθισα δίπλα του. Του ζήτησα να μου μιλήσει και το έκανε. Όλα όσα μου διηγήθηκε θα μπορούσαν να έχουν συμβεί στον καθένα μας. Όλοι ή σχεδόν όλοι είμαστε εν δυνάμει άστεγοι. Κυρίως, συναισθηματικά. Αφού, τον αγκά-λιασα σηκώθηκα να φύγω. Ήθελε κάποιον για να τον ακούσει, χωρίς να τον κρίνει. Κάποιον να του χαρίσει μερικά λεπτά κατα-νόησης. Όχι λύπησης.

Απ' όσα μου είπε συγκράτησα την εξής φράση: «Για το μόνο που μετανιώνω, είναι πως δεν κατάφερα ν' αγαπήσω και να δώσω νωρίτερα αξία στον εαυτό μου». Αφού συμφωνήσαμε πως ποτέ δεν είναι αργά και πως υπάρχουν δομές που μπορούν να τον φιλοξενήσουν και να τον βοηθήσουν, απομακρύνθηκα ελ-πίζοντας πως θα αγωνιζόταν για μια νέα αρχή στη ζωή του.

Αναχωρώντας από εκείνο το σημείο, επικύρωσα γι' ακόμα μια φορά πως το σημαντικότερο όλων είναι να μας λατρεύουμε και να μας νοιαζόμαστε. Αυτά τα δυο καθορίζουν το δικό μας μέτρο πληρότητας. Ναι μεν ζούμε το τώρα, αλλά οφείλουμε να μεριμνούμε και για το αύριο. Και δεν αναφέρομαι μόνο σε στιδή-ποτε έχει σχέση με τον υλισμό. Απαραίτητο μεν, αλλά όχι και το μοναδικό που ενδείκνυται να προσέχουμε, δε. Αναφέρομαι στο συναισθηματικό μας κόσμο. Εκεί όπου οι επιλογές των ανθρώ-πων που βάζουμε στη ζωή μας απαιτείται να 'ναι προσεκτικές. Κι όλο αυτό ξεκινάει απ' τη γνώση του εαυτού μας. Παίζει ρόλο το πόσο τον έχουμε γνωρίσει, ακούσει και το πόσο έχουμε εμβαθύ-νει στα «θέλω» του. Διότι, τα επιθυμητά οράματα ξεκινούν απ' την όραση του μυαλού και εκτυλίσσονται αν εντοπίσεις και κατό-

πιν αν σταθείς στο κέντρο μιας σκέψης που ο ρόλος της είναι να σου υπενθυμίζει ότι αν θες να ευτυχήσεις, θα παλέψεις ακόμα και με τον ίδιο σου τον εαυτό για να τα πραγματοποιήσεις.

Καθημερινά, πλέον, αντικρίζουμε όλο και πιο πολύ το δυστοπικό πρόσωπο της κοινωνίας. Αν σταθείς σε μια γωνιά και σαν απλός παρατηρητής ακούσεις τι συζητούν οι περισσότεροι άνθρωποι θα διαπιστώσεις το πόσο χαμένοι είναι στα προβλήματά τους, στα πάθη τους, στ' απωθημένα τους. Σαν ν' αναζητούν με μανία αυτό που θα τους παιδέψει, ενώ γνωρίζουν πολύ καλά πως δε θα 'ναι πότε καλά μαζί του. Κλείνουν τα μάτια και πορεύονται στα τυφλά.

Ζούμε στην εποχή της εικόνας. Η πνευματικότητα του ανθρώπου μοιάζει ως κάτι μακρινό και ξεχασμένο. Έννοιες όπως η ευγένεια, η συναίσθηση, η ηθική, η φρόνιμη συμπεριφορά, η αγάπη έχουν σχεδόν εξαφανισθεί.

Βλέπεις, είναι ουσιαστικότερο «ένα υπέροχο χαμόγελο», «μια γεμάτη τσέπη», «ένα καλογυμνασμένο σώμα», «ένα αξιοπρόσεκτο κοινωνικό status με βάση τη δημοφιλία σ' ένα μέσο κοινωνικής δικτύωσης», «το σεξ της μιας βραδιάς». Κι όχι ο χαρακτήρας κι η προσωπικότητα του καθενός μας.

Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, τα πρότυπα που θαυμάζεις να μην έχουν κάτι ιδιαίτερο να σου προσφέρουν. Δεν ξέρω από που επηρεάζεσαι. Σ' έμαθαν έτσι; Σου είπαν πως για να επιβιώσεις απαιτείται να δείχνεις σκληρότητα, αδιαφορία, εγωκεντρισμό; Σε δίδαξαν πως ένας άντρας απαγορεύεται να 'χει ευαισθησίες; Σε δίδαξαν πως μια γυναίκα θα πρέπει να κάνει τα στραβά μάτια μπροστά σε μια ανάρμοστη και κακοποιητική συμπεριφορά; Σε δίδαξαν πως πρώτα θα γίνεις επιτυχημένος και μετά ευτυχημένος; Η πατριαρχία, η μητριαρχία, ο σεξισμός, κι ο φασισμός υπάρχουν ακόμα. Έχουμε κάνει βήματα προόδου, αλλά δεν τα έχουμε εξαλείψει τελείως.

Άραγε, εμπέδωσες ποτέ πως το ουσιαστικότερο όλων είναι να 'σαι Άνθρωπος; Ξέρεις, για ν' αλλάξουν οι δίπλα σου, απαιτείται ν' αλλάξεις κι εσύ μαζί τους. Κι αν δεν κατορθώσεις να το τελέσεις μόνος, τότε γύρευε και βρες ανθρώπους που πρεσβεύουν καλά παραδείγματα. Κάθε πρόσωπο, μια ιστορία. Κάθε ιστορία, μια ζωή. Κάθε ζωή, μια καρδιά. Κάθε καρδιά, μια ευαισθησία.

Κάθε ευαισθησία, ένα δάκρυ χαράς ή πόνου. Δεν υπάρχει κανένας άνθρωπος που να μη βασανίζεται από κάτι. Πολεμάει κι ενίοτε συμφιλιώνεται με τους δαίμονές του. Να 'σαι όσο το δυνατόν περισσότερο πιο ευγενικός και πιο προσεκτικός με τους συνανθρώπους σου. Σεβάσου το πραγματικό νόημα της ζωής κι απόσυρε τη ζήλια, τον φθόνο. Επίτρεπέ της να σε κατατοπίσει. Ψάξε καλά μέσα της. Διαφορετικά θ' αρέσκεσαι συνεχώς σε δικαιολογίες και τίποτα δε θα μεταμορφωθεί. Κατά βάθος, γινόμαστε αυτά που θαυμάζουμε, σκεφτόμαστε, επιθυμούμε, μεταδίδουμε και δίνουμε στους άλλους. Πρώτα διαμορφώνουμε τις επιθυμίες μας –οι οποίες πρέπει να 'ναι ακλόνητες και όχι απλώς σταθερές. Αδιαπραγμάτευτες και ποτέ αντιφατικές- και ύστερα διαμορφώνουν εμάς. Η συμπεριφορά σου απέναντί τους δηλώνει το ήμισυ της ποιότητάς σου. Το άλλο ήμισυ είναι το πώς σου φέρεσαι. Αν πορεύεσαι παρέα με το καλαισθητο κομμάτι του εαυτού σου ή αν το αφήνεις πίσω σου. Αν το δημιουργείς ή όχι. Σημασία έχει να το επινοείς. Κάθε μέρα. Ξανά και ξανά. Άνθρωπος=«άνω» +«θρώσκω». (Αναζητώ έναν άνεμο αισιοδοξίας που θα με μεταφέρει σε στιγμές απαλότητας κι απλότητας.) Και πώς θα επιτευχθεί; Απ' την εσωτερική αρμονία, όπου κάθε γράμμα του ελληνικού αλφαβήτου έχει κι ένα χαρακτηριστικό της.

Αγάπη

Η λέξη όλων των λέξεων. Άθικτη. Απόλυτη. Σαγηνευτική. Την έχουν εξυμνήσει οι πάντες. Οι φιλόσοφοι, οι συγγραφείς, οι ποιητές, οι θρησκείες, οι απλοί και καθημερινοί άνθρωποι. Πολύτιμη στην απλότητά της, μας διαφωτίζει ότι το ν' αγαπάς και ν' αγαπιέσαι, είναι ό,τι πιο αξιόλογο ενδέχεται να σου συμβεί. Την περιγράφουμε, μιλάμε κι ενίοτε πράττουμε για την αγάπη. Ξέρουμε, όμως, τι δεν είναι η αγάπη; Γνωρίζουμε τι δυνάμεθα να παρακάμψουμε, για να μην μπλέκουμε με τις απομιμήσεις της;

Ας ξεκινήσουμε απ' την αυτοαγάπη. Το βάθος της υπάρχει στην ικανότητά σου να σε προστατεύεις απ' την καταπίεση. Προσέχοντας να σε αποθαρρύνεις απ' το κακό, παρά να σε παρηγορείς στο τέλος. Επειδή, η αγάπη στο σύνολό της δεν είναι μια αφηρημένη έννοια. Έχει ευδιάκριτους κανόνες που δεν επιτρέπεται να τους φέρεις στα μέτρα σου κι όπως σε βολεύει. Ο μεγαλύτερος εχθρός της είναι η επιφανειακότητα. Πρόκειται για ένα λυπηρό γεγονός. Της επιτρέψαμε να διαιρεί και να βασιλεύει. Εφήμερες σχέσεις, ανούσια επικοινωνία, υποχωρήσεις, αλλοπρόσαλλες συμπεριφορές τείνουν να μας δυναστεύουν. Εξουσιαζόμαστε απ' το τίποτα κι αφήνουμε να ναυαγούν τα όλα. Κι εδώ γεννάται το εξής ερώτημα: «Τι είναι αυτό που σε αποτρέπει απ' το να βουτήξεις στα βαθιά νερά των συναισθημάτων της;»

Οι πιο πολλοί θ' απαντήσουν πως τη φοβούνται, επειδή ελλοχεύει ο κίνδυνος να πληγωθούν (ξανά). Ναι, είναι ένας φόβος, όμως δεν αποτελεί αιτιολογία, ώστε να την πληγώνουμε στο όνομα μιας αποτυχίας μας. Είναι κρίμα να περιπλανιέσαι και να στροβιλίζεσαι στη δίνη κάποιων αποτυχημένων ερωτικών καταστάσεων. Ό,τι κι αν συνέβη, θα 'σαι πάντα ένας ποθητός άνθρωπος. Κοίταξε γύρω σου και σίγουρα θα βρεις αρκετούς που εκτιμούν το περιεχόμενό της και το εμπιστεύονται. Συνήθως βασανίζονται αυτοί που υμνολογούν τον ναρκισσισμό τους και εγκλωβίζονται στ' αδιέξοδά του.

Μην κατηγορείς την αγάπη. Δε βλέπτε, δεν τιμωρεί και δεν ευθύνεται για ό,τι άσχημο σου συνέβη παλιά. Ο άνθρωπος

που σε πλήγωσε ευθύνεται. Οφείλει να γίνει κατανοητό, για να σε ενισχύσει μετέπειτα. Όσο πιο πολύ σε μαθαίνεις, σε τιμάς και σε σέβεται τόσο πιο πολύ θα την αξιολογείς. Δεν πονάνε εκείνοι που την πιστεύουν, αλλά εκείνοι που την απαξιώνουν. Μην την απαξιώνεις, λοιπόν.

Η αγάπη είναι το πιο γοητευτικό, συναρπαστικό κι ονειρώδες συναίσθημα που μπορείς να κατακτήσεις. Όταν δεν πιάνεις το υπέροχό της, τότε σου μένει μια πικρία και εξετάζεις τον κόσμο πιο μελαγχολικά και πιο προβληματικά. Σε μια δύσκολη στιγμή, συνηθίζεις να επαναλαμβάνεις πως δε θέλεις ν' αγαπήσεις ξανά γιατί θα τα δώσεις όλα και δε θα πάρεις τίποτα πίσω. Μόνο που αυτό δημιουργεί μια αυταπάτη. Εκεί έξω υπάρχουν αυτοί που αγαπούν με τον σωστό τρόπο κι εκείνοι που αγαπούν με τον λανθασμένο. Οι πρώτοι έχουν όλη την καλή διάθεση να σου δωρίσουν κάτι που θα σου μείνει αξέχαστο κι οι δεύτεροι θα σου δηλητηριάσουν την ψυχή. Κοπιάζουν στη ζωή σου αποκλειστικά και μόνο για να σε εκπαιδεύσουν στο τι απαιτείται ν' αποφύγεις. Ευχαρίστησέ τους, γιατί άθελά τους σε ώθησαν να γίνεις πιο κατασταλαγμένος.

Πολλές φορές, δεχόμαστε κάποιους ανθρώπους που ξέρουμε πως αργά ή γρήγορα θα μας απογοητεύσουν και βάζουμε σε δεύτερη μοίρα την πολύτιμη ύπαρξή μας. Τους δίνουμε την ευκαιρία να γίνουν ο κόσμος μας, χωρίς να παρατηρούμε τη διαγωγή τους. Στο τέλος, μας αφήνουν, γιατί δεν μπορούν να μας δώσουν αυτά που μας αξίζουν. Και υπάρχουν κι εκείνοι που άδολα μας αγαπούν και κάνουν τα πάντα για να μας πλησιάσουν, αλλά εμείς δεν τους βάζουμε σε προτεραιότητα. Δεν είναι δεδομένοι. Ας μην το ξεχνάμε ποτέ.

Αν μη τι άλλο, εσύ είσαι ο υπεύθυνος των πράξεών σου. Εσύ πρέπει να ευχαριστείς τον εαυτό σου. Να τον «χαϊδεύεις» όπως χαϊδεύεις όλους αυτούς που αγαπάς και να του παρέχεις αυτά που λαχταρά. Μια γεμάτη κι ολοκληρωμένη ζωή. Με όσο το δυνατόν λιγότερα λάθη. Πάντα με ωριμότητα. Ωριμάζω σημαίνει πως σταματώ να δικαιολογώ τα ψέματα που έλεγα στον εαυτό μου και τα διαγράφω. Αντιλαμβάνομαι ότι η κυρίαρχη ευθύνη μου, είναι να διαφυλάττω ως κόρη οφθαλμού την αξιοπρέπειά μου, επειδή με καθορίζει σε τρομακτικό βαθμό. Γνωρίζω ποιο είναι το

καλύτερο για εμένα κι επιλέγω ανθρώπους που θα μου φερθούν όπως φέρομαι εγώ στον εαυτό μου. Με σεβασμό, με κατανόηση και μ' ευγένεια.

Γι' αυτό, λοιπόν, να σε ξεχωρίζεις ως κάτι ιερό και πολύτιμο. Μη σε υποτιμάς, μη σε ξεχνάς και κυρίως μη σε ξεγελάς. Να θυμάσαι πως σου αξίζει ένας άνθρωπος που θα 'ναι διατεθειμένος να φτάσει μέχρι τα έγκατα της ψυχής σου, για ν' ανακαλύψει το «είναι» σου. Ένα «είναι» που αρνείται να οριστεί απ' οτιδήποτε περισσευόμενο. Ταυτίζεται με ό,τι είναι ευχάριστο για τα μάτια, το μυαλό και την καρδιά. Όπως είναι η αγάπη που συνεπάγεται δέσμευση και δεν αναζητά σύγκριση ή κριτική.

Στον δρόμο σου θα βρεθούν αρκετοί που θα θελήσουν να σ' αγγίξουν επιδερμικά κι ελάχιστοι που θα θελήσουν να μοιραστείτε ατελείωτες όμορφες στιγμές. Να 'χεις τα μάτια σου ανοιχτά και να εξετάζεις τα μικρά στοιχεία τους. Η ορθότητα διακρίνεται εύκολα. Επίλεξε να 'σαι πρώτη επιλογή. Αν όχι, φύγε. Δε σου είναι απαραίτητος κανένας που σε θυμάται μόνο όταν επιθυμεί να του τονώσεις την αυτοπεποίθησή του.

Σου αξίζει ένας άνθρωπος που θα επενδύσει σε 'σένα και θα μοχθήσει, για να δημιουργήσετε ένα συμπαγές «μαζί». Που θα στέκεται δίπλα σου και θα σου ψιθυρίζει να συνεχίσεις όταν θα κουραστείς, υπενθυμίζοντάς σου ότι θα τα καταφέρεις.

Σου αξίζει ένας άνθρωπος που θα γίνει ένα ασφαλές και προστατευμένο καταφύγιο για 'σένα. Παρέχοντάς σου εκτίμηση, πίστη, θάρρος, συμπόνια, ελπίδα, αγαλλίαση.

Σου αξίζει ένας άνθρωπος που δε θα αισθάνεσαι μοναξιά δίπλα του. Που θα παθιάζεστε σαν εραστές, θα γελάτε και θα λέτε τα πάντα σαν φίλοι, θα μεγαλώνετε και θα ωριμάζετε μαζί σαν σύντροφοι.

Σου αξίζει ένας άνθρωπος που θα σε απελευθερώσει απ' όλες τις κακές αναμνήσεις του παρελθόντος. Που θα σε απαλλάξει από ανούσιες φοβίες και αχρείαστες ανασφάλειες που φέρνουν μονάχα δυσπιστία. Που δε θα σε εγκλωβίζει σε ατέρμονες κι απογοητευτικές σκέψεις.

Σου αξίζει ένας άνθρωπος που θα 'χει τη θέληση και την επιδεξιότητα να σου παρέχει θαλπωρή, ζεστασιά, ψυχική ευχαρί-

στηση. Σου αξίζει ένας άνθρωπος που θα θέλεις να επαναλαμβάνεις όλα όσα υπέροχα απολαμβάνεις μαζί του.

Σου αξίζει ένας άνθρωπος που θα σε ενθαρρύνει να βιώσεις το θαύμα της μοναδικότητάς σου. Ξεκίνα απ' τις δικές σου αξίες, εντόπισε τα δικά σου πατήματα και τότε θα βρίσκεις τη μαγεία της παντού.

Όλα όσα γίνονται δίχως την αληθινή μορφή της—αργά ή γρήγορα—οδηγούν στη δυστυχία. Τα υποκατάστατά της, είναι τ' ανοιχτά παράθυρα μέσω των οποίων μπαίνει ο μαρασμός. Γίνε ένας απ' αυτούς που έχουν εισχωρήσει στο απόλυτό της, στην ολοκληρωτική προσέλευση των αισθήσεών της, στη χαοτική αποπλάνηση του ορμέμφυτού της.

Οι σωστές επιλογές θα σου εμφανίσουν την ποιότητα. Ναι, τα πάντα αφορούν την ποιότητα. Και η αγάπη δεν ανθίζει ούτε με το «λίγο», ούτε με το «μέτριο προς το καλό». Θέλει εκείνο που θα τη φροντίσει, δίχως να την καταδυναστεύσει και, κυρίως, χωρίς να την παγιδεύσει. Τα συναισθήματα όταν μοιράζονται εκεί που καρποφορούν, δε μειώνονται. Όσο περισσότερο έχεις αφηθεί στη σιγουριά του επαρκούς, τόσο λιγότερο θα σ' ενοχλεί η φθορά των προηγούμενων ανεπαρκών αποτελεσμάτων. Και κυρίως, θα επαναλάβω πως το πιο σημαντικό είναι ν' αγαπάς τον εαυτό σου όχι μόνο επειδή είναι αναγκαίο, αλλά κι επειδή η αυτοεκτίμηση είναι η δύναμη που βοηθά ώστε καμία στιγμή να μη γίνεται περιττή.

Προσέγγισε μόνο τα ενδιαφέροντα άτομα που καταφέρνουν ν' αρθούν στο ύψος του ενδιαφέροντός τους. Όσο για τους υπόλοιπους, κάθε φορά που σκέφτεσαι ό,τι τους έδωσες και δεν το εκτίμησαν να έρχεσαι λίγο στη θέση τους και να φαντάζεσαι πώς θα νιώθουν για όλα αυτά που έχασαν και πιθανότατα δε θα τα ξαναβρούν. Η αγάπη απαιτεί να επιδεικνύεις συνέπεια στις υποσχέσεις της, πίστη στα ιδανικά της, σταθερότητα και μονιμότητα στις απολαύσεις της. Και τότε, το μόνο σίγουρο είναι ότι θα σου δείξει μ' έναν θαυμάσιο τρόπο τι έχει πραγματικά σημασία για 'σένα.

Μια ερωτική σχέση χρειάζεται φροντίδα για ν' αναδυθεί, βαθιά εμπιστοσύνη για ν' αποκτήσει υπόσταση, αποκλειστικότητα για να ωριμάσει κι αμοιβαία εκτίμηση για να εξελιχθεί. Όστε

να δημιουργήσει στιγμές εγνωσμένης αξίας που δε θ' ανέχονται τις διαστρεβλώσεις. Αγάπησε ανθρώπους που έχουν τη θέληση να γίνουν προορισμοί για 'σένα. Μην αγαπάς εμμονές, ψευδαισθήσεις, απωθημένα κι ανεκπλήρωτα. Το θέμα είναι να βρεις τον ιδανικό που να μπορεί να σου προσφέρει την ησυχία της σιγουριάς και της αποδοχής. Με τους προσωρινούς θορύβους εντυπωσιασμού κι ενθουσιασμού δεν κερδίζεις τίποτα. Ο τέλειος άνθρωπος δεν υπάρχει. Υπάρχει, όμως, ο εξαιρετικός. Αυτός που θα σε έλξει να συνδεθείς βαθιά μαζί του. Που θα σας ενώσουν οι ατέλειες κι οι παραξενιές σας. Που θα αναδείξετε την ψυχική σύνδεση.

Και τι είναι η ψυχική σύνδεση μεταξύ δύο ανθρώπων; Μια συνεχής εξομολόγηση, όπου θα νιώθουν έντονη κι ήσυχη ψυχική έλξη ο ένας στον άλλον, ώστε να χτίσουν μια σχέση πίστης. Μιλώντας για τις φιλοδοξίες τους, αυτές που δε λένε ποτέ στους άλλους, παρά μόνο σιωπηλά στον εαυτό τους. Για το τι τους κρατάει πίσω. Το παρελθόν; Για το τι τους αγχώνει. Οι σκέψεις για το μέλλον; Ν' ακουστεί και να καταγραφεί κάθε μικροσκοπική πτυχή των συνηθειών τους και κάθε εκδοχή των αβεβαιοτήτων τους. Να δουν που βρίσκονται τα όρια και τα σύνορα των συναισθημάτων τους.

Η ψυχική σύνδεση «πεινάει» για τη συγκεκριμένη γνώση. Παρουσιάζει την καθολικότητα της δέσμευσης. Και δεν υπάρχει τίποτα πιο μεγαλειώδες απ' την εξής παραδοχή: «Θέλω να σε μάθω ολοκληρωτικά κι απόλυτα. Θέλω ν' ανακαλύψω εσένα και κάθε συνοδευτικό ορισμό που σε ακολουθεί». Το μόνο σίγουρο είναι πως η συγκεκριμένη μορφή σύνδεσης απεικονίζει μια δράση, μια έμπρακτη εκδήλωση αλήθειας, μια μοναδική και μοναδική επιλογή, μια υπόσχεση ελπίδας. Δεν αρκεί να κολακεύσει απ' το ενδιαφέρον κάποιου ανθρώπου. Δεν αρκεί να σε ελκύει το σώμα του. Εξυπακούεται ότι θα πρέπει να εστιάσεις στο πνεύμα του και στο μυαλό του. Δεν αρκούν μερικές ανέμελες στιγμές ευτυχίας. Δεν αρκούν δύο σώματα που ενώνονται μέσα στο πάθος.

Για κάποιον λόγο, αρκετά συχνά μας πείθουμε ότι όταν συναντήσουμε τον ιδανικό άνθρωπο, θα γίνουν όλα απλά. Τα κομμάτια του παζλ θα ενωθούν χωρίς κόπο και θα ολοκληρωθούμε. Μόνο που πρόκειται για κάτι πιο βαθύ. Να γνωρίσεις όλους τους τρόπους με τους οποίους θα μοιραστείτε τις υπάρξεις σας. Σύν-

δεση δεν είναι απλώς να βρεις το άλλο σου μισό, αλλά ν' αποφασίσεις να μείνεις κι εκεί. Στην πραγματικότητα, είναι μια τεράστια πρόκληση. Μέσα από μια σχέση να γίνεσαι ισχυρότερος, σοφότερος, εξυπνότερος απ' ότι ήσουν πριν. Προετοιμάσου να γίνεις συμπαραστάτης. Σκέψου πως ίσως θα γεράσετε μαζί. Έχε κατά νου τη σκέψη πως θα χρειαστεί να διορθώσετε όλα αυτά που μπορεί να σας απομακρύνουν κάποια στιγμή. Η σύνδεση είναι μια κίνηση προς μια δέσμευση που θα ομορφαίνει την καθημερινότητά σας και θ' αναπτύσσεται απ' τον αλληλοσεβασμό και την ανιδιοτέλεια.

Βούληση

Η βούληση, αφορά κυρίως τη δεινότητά σου να θέτεις στόχους και να τους εκπληρώνεις. Υπερπηδώντας όλα τα εμπόδια που θα βρεθούν μπροστά σου. Απολύτως απαραίτητη, για να γίνει το επόμενο βήμα που θα σε καθοδηγήσει σ' ένα θαυμαστό αποτέλεσμα. Εφόσον, καταλάβεις τη διαφορά μεταξύ του «θέλω κάτι επειδή μου αρέσει», με το «μου αρέσει κάτι επειδή το θέλω», τότε θα εμπεδώσεις το γεγονός που αναφέρει ότι για να βρεις αυτά που ψάχνεις στο εξωτερικό περιβάλλον, πρέπει πρώτα να τα εντοπίσεις εντός σου με καθαρή ματιά. Χωρίς ιδιοτέλεια, ευθυνοφοβία και εκμετάλλευση. Η βούληση καθορίζει την οπτική σου. Ένας συγκερασμός ευφύιας, αισθητηριακής πληροφορίας και κριτικής σκέψης.

Εν ολίγοις, είναι ανάγκη να επενδύσεις φαιά ουσία στον μέγιστο βαθμό.

Η βούληση είναι επιβεβλημένη ιδιότητα ενός ανθρώπου που εύχεται να προοδεύσει, ωστόσο έχει και ορκισμένους εχθρούς. Την αλαζονεία και την αυταρέσκεια. Δύο χαρακτηριστικά που δε σ' αφήνουν να ερμηνεύσεις το νόημα των βιωμάτων σου, επειδή σου δημιουργούν έναν εαυτό που μένει μακριά απ' το κατορθωτό.

Το ταξίδι προς τον κάθε στόχο σου ξεκινά με την αφομοίωση ενός καθολικού συμπεράσματος της ζωής: οι συνάνθρωποί σου έχουν την ίδια αξία με 'σένα. Έχοντάς το κατά νου, ξεφεύγεις απ' την έννοια της ατομικότητας. Που ναι μεν είναι χρήσιμη, όμως εύκολα σε κρατάει ακίνητο. Απ' τους γύρω σου, λοιπόν, δεσμεύεσαι σ' ένα όραμα που κυριαρχείται απ' την προσπάθεια. Η πρόοδος δεν έρχεται απ' τη μια μέρα στην άλλη.

Θέλει σκληρή δουλειά, αλλά και πείσμα. Να παραμένεις προσανατολισμένος στην εκδίπλωση και σε μια συμπεριφορά που θα σου σιγουρεύει ότι το έδαφος είναι κατάλληλο, για να επεκτείνεσαι όσο το δυνατόν πιο απερίσπαστος. Το συγκεκριμένο κομμάτι ισοδυναμεί με την ασφάλεια της επίγνωσης. Όπως, το να σε περιβάλλεις με το εξαιρετικό. Στα πάντα.

Πέραν όλων των αυτονοήτων ωφελημάτων της, θα σου επισημάνει κάποιες λεπτομέρειες—που ενδεχομένως να σου έχουν ξεφύγει— σ’ εκείνες τις απαραίτητες ερωτήσεις που καταγράφουν το πόσο έχεις προοδέψει: Πώς τα πηγαίνω; Πόσο εξελίχθηκα το τελευταίο διάστημα; Μήπως θα μπορούσα να κάνω κάτι διαφορετικά; Έσφαλα κάπου; Πόσοι με ξέρουν πραγματικά;

Είναι σημαίνουν ν’ αναλύεις διεξοδικά την κάθε σου κίνηση και να διασφαλίζεις πως θ’ απαλλάσσεσαι από περιορισμούς κι αντιπερισπασμούς. Ομοίως, σκέψου σοβαρά ότι τα ενδιαφέροντά σου μπορεί να μεταβληθούν με την πάροδο του χρόνου. Και να βρεθείς πάλι στην αρχή. Το να θέτεις στόχους είναι μοναδικό. Το να θέτεις στόχους που μπορούν να πραγματοποιηθούν είναι αξιοθαύμαστο. Οφείλεις να κατέχεις το τι πραγματικά σου ταιριάζει και το τι έχει τις προϋποθέσεις να σε εξυπηρετήσει.

Η βούλησή σου εξηγεί το πώς και το γιατί. Σου παρουσιάζει το πριν και το μετά. Ο κορμός της βασίζεται στην καλύτερευση, αλλά και στην αλλαγή. Αλλαγές που είναι απαραίτητο να επέλθουν, ώστε να γίνεις όλα τα επιδέξια, τα ασύγκριτα και τ’ αναντικατάστατα, για τα οποία λέμε πως έχουν παρέλθει. Αν θες να ‘σαι ένας ωφέλιμος άνθρωπος, πρέπει να εξαλείψεις οτιδήποτε αρνητικό σε κρατάει πίσω. Από ασταθή νοοτροπία μέχρι ανιαρές συνήθειες. Για να σε ανακαλύψεις ξεκίνησε από εκείνη την ένδειξη που αντιλαμβάνεσαι πως βρίσκεσαι κάπου στο ενδιάμεσο μεταξύ ονείρου και θαύματος. Και θα δεις πως υπάρχει πολλή γαλήνη στο βλέμμα εκείνου του ανθρώπου που απολαμβάνει τη ζωή του, δίχως να φθονεί τη ζωή των άλλων.

Βλέπουμε πως η βούληση αποτελείται από πολλούς παράγοντες. Περιέχει και θεωρία, εκτός της πράξης. Μέσω της θεωρίας παραδειγματίζεσαι απ’ τη γνώση. Η γνώση σου δείχνει το πνευματικό σου ύψος. Ένα βασικότατο κομμάτι της ευρυμάθειας. Στοχάζεσαι και δρας με μια αλλιώτικη στάση κάθε φορά. Επιχείρησε να ενεργείς με τέτοια ενατένιση που θα συνεργήσει με την ιδέα του καταπληκτικού μέλλοντος. Αύριο να εξελιχθείς σε κάτι καλύτερο απ’ αυτό που ‘σαι σήμερα.

Για να έλξεις ξεχωριστά πράγματα και καταστάσεις στη ζωή σου, θα ‘ταν καλό ν’ αναγνωρίσεις, ν’ ενστερνιστείς και να καλλιεργήσεις τη βούλησή σου για καλοζωία. Το Α της βούλησης είναι

η πρόοδος και το Ω είναι το όνειρο. Όταν υπερισχύει η λαχτάρα να ακμάσεις μέσω του ονείρου, τότε θα βρεθείς αντικριστά με το ιδανικό. Η ίδια μας η ζωή είναι μια κομψή, ιδιαίτερη και συγκλονιστική έννοια. Ως εκ τούτου, πρέπει να βρούμε τη βούληση να της μοιάσουμε.

